

de preben. eo. li.

Ubicumq; quis habet petere licentiā alicui⁹ in aliq; adu non tenet eam
sequi. s; solummodo petere si nō p̄t h̄re presentiam illi⁹ p̄t ad adū p
cedere absq; reſtione licentię. Et dicit non posse habere p̄tiam si est
lōge absens. vide gl. p̄alle. in d. diocesanis. 7 optime facit p locuz a fili
c. vnicū. in si. ne se. va. li. vi. 7 faciūt hec ad ea q̄ habent in. c. licz. d̄ r̄gu
Ep̄s delinquēs in dio. c. alteri⁹ ep̄i p̄t per ip̄m diocesanū puniri. vide hic
gl. in d. p̄cedant. Item dic rōne s̄simili vt occasione stratus vel rei
possit ep̄s diocesan⁹ exercere iurisdictionez in aliū ep̄m. 7 vide ad hoc
qđ dixi in. c. sane. de fo. ope.

R De causa possessionis et proprietatis.

De. Causa beneficii

Appellatione cause beneficialis comprehendit̄ q̄libet q̄stio. siue sit de bene
ficio maiori siue minori. dummodo agat̄ de beneficio r̄sp̄ctu tituli. se
cys si agat̄ de ecclia vt de p̄rietate. vide h̄ glo. sup̄ d. beneficii. 7 qđ
nō. gl. in de. dispendiosam. s̄. de iudi.

In cā appellonis iudicialis vel extraiudicialis siue sit appellatū añ sen
tentiam. siue p^o non licet regulariter suspendere petitoriū. 7 intentare
possessorium. etiamsi sit causa beneficialis. fallit tñ vbi cā beneficialis
p̄ appellonem deuoluit̄ ad papaz. vt hic. 7 h̄ voluit gl. hic in d. p̄ appel
lationem.

An in causa p̄ncipali possit ador suspendē possessorium 7 intentare petito
rium sic p̄t econūso. vide gl. hic. in d. spoliantis. q̄ tñ apte nō firmat.
videt̄ tñ inclinare qđ h̄ nō liceat. de q̄ latius nō. in. c. pastoralis. de cā
poss. 7 p̄rie.

An agens possessorio recuperande in causa beneficiali teneat̄ p̄bare tí
tulū. seu iustificare possessionez ex titulo. vide hic gl. si. q̄ quotidie alle
gat̄. apte tamen nō firmat aliqm̄ partiū. v̄r tñ magis inclinare qđ licz
non teneat̄ stricte p̄bare titulū. debet tñ iustificare possessionē ex titu
lo. de q̄ vide tu qđ late dixi in. c. in l̄ris. de resti. spo.

R De dolo et contumacia

De. Si ante diffinitiuam

Si is q̄ appellauit ante sn̄iam appellat iterū a sententia diffinitiuā stra
se lata nō p̄ hoc renunciat appelloni p̄ius in̄p̄osite. vide h̄ glo. sup̄ d.
appellare. s; dices ad qđ valz appello scdo in̄p̄osita a diffinitiuā.
quia si pronunciat̄ qđ fuit bene appellatuz añ sententiam reuocabit̄

sententia diffinitiva p modū nullitatis vel attemperati. vt in. c. nō solū. d.
app. li. vi. **E**t si apparere pōt q male fuit appellatū. appareret illū primo
otumacem fuisse. 7 sic nil reuocabit. **S**o. dic vt h nō. in gl. magna pe
fi. in h. h. fm hoc. **E**x cui' solone bñ nōbis q itez appellans a diffini
tina non cogit prosequi primā interpositam ante sententiam. h p̄t pro
sequi scđam. potest enim esse multum vtile prosequi potius scđam q̄
primam. **F**orte enī fuit interposita ad iudicē magis cognitū appellan
ti. **I**tem potest esse q tpe p̄secutionis scde et lapsū tps p̄me p̄sequēde
zē vt in gl. **C**onclude ergo q est in optione appellātis etiam a diffini
tina p̄sequi primā vel scđam. n̄ alio impedimēto canonico excludat.
vt hic in fine lfe. **E**t si p̄sequendo scđam excipiat de nullitate p̄me 7 p̄
p̄sequens de otumacia appellātis. poterit replicare appellans d̄ iusta
appellone. de qua iudex incidēt cognoscer ad effectū an sit admitten
da scda vel non. vt in fi. gl. magne. quā nō.

Nō ex glo. magna in p̄ncipio quatuor modos p̄ qz quemlibet appello
ab inclocutoria manifeste dicit frivola. **E**t qlibet illorū modorū exclu
dit a facultate denuo appellandi. **E**t nō singulariter quartū modū qz
nescio alibi n̄ hic. videlz q si iudex ad quē p̄nunciat causā exp̄ssam in
appellone fore fallaz. 7 ideo dicit appellans manifeste otumar. n̄ opa
reat q̄i tacendo v̄r ad q̄euisse illi p̄nunciationi. **E**t intelligo q̄n iudex
p̄nunciat h in p̄ntia appellātis. **N**ā si ad h illū citauit non tenet opa
rere. vt in. c. si a iudice. de appl. li. vi. **1**o nō p̄ncipalr ex gl. magna q̄s
dicat verus otumar. fidus. euidens 7 manifestus. **I**n h enī ponit gl
ista multas opi. tandē approbat opionez magis omunē vt verus otu
mar dicat quē citatio apprehendit. n̄ doceat de lrimo impedimēto. 7
idem dicit in fi. gl. in citato a iure vt etiam talis dicat verus otumar
n̄ doceat de lrimo impedimēto. qz fortū cadit vera cōtumacia in cita
to p̄ius omune. qd̄ ignorare nō licuit q̄ in citato a iudice. 7 in h nō.
fi. hui' gl. singlr. **E**t vide ad vtrunqz dictū qd̄ nō. i. cle. cām. de do. 7 otu
in gl. penlt. **E**uidens seu manifestus otumar ē qui nuncio citanti re
spondet se nolle venire. **S**z an h sufficiat dicere extra iudiciū. vide ter
singularē iūda gl. in. c. venerabilib'. h. secus. de sentē. ex. li. vi. **F**idus
ho otumar ē quē citatio nō apprehendit. vtputa qz fuit citat' ad do
mū nec sparuit in t̄mino p̄fixo. qd̄ limitat gl. n̄ iudicialiter p̄bari pos
sit q̄ citatio ad eius noticiam peruenit. tūc enī satis p̄t dici verus cō
tumax. nisi p̄bet de legitimo impedimēto. q̄ nota. qz satis placēt. **2**o
ex eadē glo. magna nō q̄ verus otumar in nō veniendo nō appellat.
fortius nec euidens seu manifestus. fidus autem mō p̄oido appellat.
Nota tamen in hoc nouū 7 singulare dictum glo. qualiter iudex a q̄.
7 iudex ad quem debent se habere cum scilicet otumar p̄sus appellat.

Dam iudex a quo si scit illū euidentē vel verū otumacem appellatōni nō deferet. sed in causa vel executione pcedet. **J**udex vō ad quem. ap-
pellationē recipiet et prius de hac p̄iudiciali cognoscet. an scz potuit
appellare. et si causa cognita inuenerit illū manifestū vel euidentē otu-
macem vel verū siue inuentū siue nō inuentū q̄ tñ postea citatur se no-
uit. nec apparet ipsius iustū impedimentū p̄nunciabit appellonez non
deuoluere. 7 in appellōnis cā nō pcedet. **S**i vō apparebit de otuario p̄-
nūciabit appellationē deuoluere. **S**z aduerte diligēt q̄ gl. ista expref-
se nō rñdet ad otuariū qd̄ formauit de isto tex. in principio sui **N**ā cuz
tex. iste requirat appellōnem debere esse manifeste friuolam vt appello-
nem scd̄am excludat. apparet q̄ otumacia debz eē manifesta ad exclu-
sionem appellōnis. nō aut v̄r sufficere vera otumacia. **S**ed dic saluan-
do otionem gl. s̄. factā. q̄ ter. loquit nō in nuda otumacia in nō veni-
endo. s̄ in illa q̄ surgit ex interpositione appellōnis. **N**am potest esse q̄
appello in se nō sit omnino iusta. 7 tñ posset. aliq̄d probabile dubium
appellantē excusare a otumacia. vt sentit gl. p̄e finem. **I**tem p̄t dici q̄
qñ est manifeste friuola nullo mō admittit appellatio. nec p̄ iudicem a
quo. nec p̄ iudicē ad quez. 7 sic intelligit̄ tex. **S**z si nō est manifeste fri-
uola iudex illum admittit ad effectū scz cognoscendi si oppositū fuerit
an fuerit verus otumax vel nō. vtputa qz nō habuit iustā causaz ap-
pellandi. nec aliq̄d pbabilis causa illū a otumacia excusat. **N**el dic q̄
qñ q̄s recedit a iudice p̄ appellatōnem 7 appello in veritate nō tenet.
Aut habuit pbabilē cām appellandi. 7 illa excusat euz a otumacia. 7
p̄sequens admittit ad appellandū. ar. in. c. sacro. de sen. ex. **A**ut non
habuit pbabilē causam appellādi. 7 tñc sua appello nō p̄t esse manife-
ste friuola. 7 tunc hz locum finis hui⁹ tex. 7 idem tex. iste requirit q̄ sit
manifeste friuola. 7 hec solutio forte melior. **E**t diuersitatis ratio est
qz appello consistit in adu positiuo. nō sic otumacia q̄ resultat in nō opa-
rendo. quia consistit in adu negatiuo. **A**ltimo nō ex ista glo. magna
post p̄n. q̄re otumax in nō parendo appellat. sec⁹ in otumace in nō cō-
parendo. 7 dic vt in ea. **E**t ex his habes summatā et notatā istā gl. q̄
difficilis solet reputari.

R Ut lite pendente nihil innouetur

De Si duobus

Per solam electionē factā ad ecclesiā vacantē nō desinit ecclesiā vacare.
s̄ p̄ confirmationē subsequatā sic. **E**x quo inferit̄ q̄ si electus nō confirmat⁹
morit̄ in curia in qua facta est electio. nō vacat in curia. sec⁹ si ibi mo-
riat̄ electus 7 confirmat⁹. vide glo. in d. collato. in prin.